

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 175/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Okresného súdu Martin sp. zn. 26T/36/2024 z 9. januára 2025 a uzneseniu Krajského súdu Žilina sp. zn. 2Tos/5/2025 z 22. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. januára 2025 bez zastúpenia advokátom a bez toho, aby explicitne označil porušené základné právo/práva, domáha, aby ústavný súd zrušil v záhlaví uvedené uznesenia okresného súdu a krajského súdu, ktorými bolo rozhodnuté o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby, a žiada vec vrátiť na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutých uznesení vyplýva nasledovný stav veci:
3. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Martin z 20. decembra 2023 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin útoku na verejného činiteľa v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia. Uznesením sudcu pre prípravné konanie okresného súdu z 22. decembra 2023 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.
4. Obžaloba bola na sťažovateľa podaná 22. mája 2024 pre zločin útoku na verejného činiteľa v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia na tom skutkovom základe, že 19. decembra 2023 sťažovateľ viedol osobné motorové vozidlo po ulici V. Paulínyho Tótha v Martine, pri bytových domoch ho chcela zastaviť hliadka Policajného zboru, ktorá použila zvukovo-výstražné a svetelné znamenie, na čo sťažovateľ začal na osobnom motorovom vozidle

unikat'. Sťažovateľ nezvládol riadenie vozidla, v dôsledku šmyku došlo k jeho otočeniu o 180 stupňov a zostalo stáť oproti služobnému motorovému vozidlu hliadky Policajného zboru. Hliadka vystúpila z vozidla smerom k vozidlu sťažovateľa, pričom policajti v úmysle zabrániť ďalšej jazde vodiča vykonal služobný zákrok, obvineného chytil za ruky, ktoré mal v tom čase položené na volante, s výzvou, aby vypol chod motora a zastavil vozidlo. Na to sa sťažovateľ náhle pohol s vozidlom vpred, pridal a prudko zatočil s vozidlom doprava, pričom policajti odhodilo od vozidla, následkom čoho spadol a utrpel komplex ľahkých poranení horných a dolných končatín. Sťažovateľ pokračoval v jazde, pričom hliadka Policajného zboru unikajúce osobné motorové vozidlo prenasledovala. Policajná hliadka spozorovala vozidlo na trávnom poraste medzi stromami, pričom z jeho prednej časti vychádzal dym, unikali prevádzkové kvapaliny a jednotlivé spojové časti sa nachádzali v okolí trávneho porastu. Sťažovateľ z vozidla vyšiel s viditeľnými poraneniami oboch rúk. Sťažovateľ viedol motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Martine z 21. júna 2022 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 44 mesiacov.

5. Sťažovateľ doručil súdu 27. decembra 2024 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu.

6. Namietaným uznesením okresného súdu z 9. januára 2025 bola žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietnutá, rovnako aj jeho návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka.

7. Okresný súd v namietanom uznesení okrem iného poznamenal, že súd na hlavnom pojednávaní 18. decembra 2024 po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok, ktorým uznal sťažovateľa za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Proti rozsudku boli podané odvolania zo strany oprávnených osôb, o ktorých v čase rozhodovania okresného súdu o žiadosti o prepustenie z väzby nebolo rozhodnuté.

8. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd namietaným uznesením z 22. januára 2025 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

9. Sťažovateľ v predloženej ústavnej sťažnosti, označenej ako „*Žiadosť o poskytnutie informácie v prípade vyvodenia následkov nezákonnosti*“ popísal pochybenia, ktorých sa mali dopustiť orgány činné v trestnom konaní, a to tvrdenú zaujatosť vyšetrovateľky, nekompletnosť trestného spisu v uvedenej veci, „*priebeh dokazovania tak, ako to kompetentným, ktorí rozhodovali o mojej slobode vyhovovalo,*“ a zmenu popisu priebehu skutku prokurátorom v jeho záverečnej reči. Podanie neobsahovalo petit ani plnomocenstvo na právne zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

10. Doplnením ústavnej sťažnosti doručeným ústavnému súdu 17. februára 2025 označeným ako „*Doplnenie sťažnosti voči Okresnému súdu Martin vedenú na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 245/2025*“ sťažovateľ predložil uznesenie okresného súdu z 9. januára 2025 a uznesenie krajského súdu z 22. januára 2025. V texte podania bez bližšieho kontextu poukázal na ustanovenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uviedol, že žiada zrušiť rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a vec vrátiť do štádia prípravného konania a zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd.

II. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K namietanému uzneseniu okresného súdu:

11. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

12. Sťažovateľ mal možnosť podať proti namietanému uzneseniu okresného súdu účinný prostriedok nápravy, a to sťažnosť krajskému súdu. Takúto sťažnosť aj podal a bolo o nej rozhodnuté uznesením krajského súdu. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

II.2. K namietanému uzneseniu krajského súdu:

13. Sťažovateľ v doplnení ústavnej sťažnosti označil, že žiada zrušenie predložených uznesení okresného súdu a krajského súdu, ktorými bolo rozhodnuté o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, avšak argumenty uvedené v ústavnej sťažnosti, a to námietka zaujatosti vyšetrovateľky, rozhodovanie na základe neúplného spisu či zmena popisu skutku, sa týkajú meritórneho konania a rozhodovania. Predložené námietky sťažovateľa sa v žiadnom ohľade netýkajú odôvodnenia namietaných uznesení o väzbe, sťažovateľ nenamieta splnenie formálnych či materiálnych dôvodov väzby, dôvodnosť podozrenia zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, nevysporiadanie sa súdov s niektorými jeho námietkami, ktoré si uplatnil v žiadosti o prepustenie z väzby, ani žiadne iné porušenie práv týmito rozhodnutiami.

14. Ústavnému súdu viazanému rozsahom a dôvodmi ústavnej sťažnosti (§ 45 zákona o ústavnom súde) vzhľadom na tento nesúlad medzi dôvodmi ústavnej sťažnosti a napadnutými rozhodnutiami, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd, preto nezostávalo nič iné, len ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť. Inak povedané, z obsahu ústavnej sťažnosti nevyplývajú žiadne dôvody signalizujúce porušenie práv sťažovateľa označenými rozhodnutiami súdov, ktorými bolo rozhodnuté o jeho žiadosti o prepustenie z väzby.

15. Ústavný súd k tomu dodáva, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ teda sťažovateľ namieta pochybenia v prípravnom konaní a v konaní vo veci samej, má k dispozícii účinné právne

prostriedky na dosiahnutie ochrany svojich práv, keďže tieto námietky si bude môcť uplatniť v ďalšom konaní pred všeobecnými súdmi vrátane odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo veci samej.

16. Ústavný súd preto nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podanej sťažnosti spočívajúcich predovšetkým v absencii konkrétnych, najmä ústavnoprávne relevantných skutkových a právnych dôvodov vzťahujúcich sa na predložené uznesenia okresného súdu a krajského súdu o väzbe, absencii označenia, aké jeho základné práva mali byť porušené, nedostatku kvalifikovaného petitu či nedostatku povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu